

гайдажията засвирва на хоро и присъствующите моми и момци се налавят да играятъ. Хорото води, който завърне. Следъ хорото разотиватъ се.

Часть по два всичките моми и момци се събиратъ (ако селото е голъмо моми и момци се събиратъ само отъ една махала) на *медници*. *Медници* се събиратъ по селата: Мандра, Мусатлий, Идебекъ и околните, вечеръ, а по селата Алмалий, Добричъ, Каяджикъ и Иринджикъ – сутрина, преди разсъмнаване 3 часа и посътителитъ по това време се наричатъ *раненици*. Най-напредъ се събиратъ близните моми и като запълватъ пъсни играятъ на оклечесто хоро до гдето дойдатъ и другите. Събрани всичките замъсватъ хлъбъ, следъ което пакъ почватъ да играятъ, обаче около дръвника и подъ звука на свирка. Хорото се продължава до разсъмноване и се води отъ младоженца.

Въ това време у момини нѣма нищо да става.

Като се съмне утринъта въ недѣля, едни отиватъ на черкова, а други оставатъ да печатъ хлъбъ, готовятъ, нареждатъ, каквото трѣба. Каждъ пладнѣ нѣколко момци и мажъе съ гайдата на чело отиватъ да забиратъ калтата (кумътъ); той ги посрѣща съ вино и се врѣщатъ у момкови. Отъ тамъ нѣкои отъ роднините заедно съ момкови родителите тръгватъ за булката. Шествието отива тъй: най-напредъ върви гайдата, подиръ нея мажътъ, а следъ тѣхъ кола прикриена съ черга и на жеглитъ на воловетъ окачени кърпи. Отзатъ на колата стоїтъ исправени двѣ моми, отъ които една е или сестрата на момъка или пестестримата му, а другата — съсѣдка, пѣющица следуващата пѣсенъ:

Заглавилъ се бѣше
Зажениилъ се бѣше
Марко Кралевити.
Деверче му бѣше
Момче гължбинче,
Калтата му бѣше

Филипъ Маджарина
Поддеверъ му бѣше
Братанецъ му Герги
Та че сѫ тръгнѫли
За младото булче
. . . . .

Следъ колата долѣпенъ до нея върви зетътъ, прикриенъ съ черно було (шалъ) и облѣченъ съ дѣлъгъ кюркъ (кожухъ), понеже било грѣшно да се вѣнчее младъ зетъ или булка безъ дѣлъгъ кюркъ. До него на сѫщи редъ върви братъ му, братовчедъ му, нѣкои отъ приятелите му и деверътъ съ пряпорецъ